

прѣдвидено въ членъ 66, е извършено въ чужда територия и че за това нашитѣ закони не могатъ го прѣслѣдва. Ако бѣше рѣчь за закона за печата, въ таквъ случай прѣстѣпленieto, извършено въ чужда държава, не се прѣслѣдва. Обаче, касае се до друго прѣстѣпление и особено политическо, което се преслѣдва всѣкога, безъ да се глѣда върху каква територия е извършено. Това е общъ принципъ. При оцѣнката било дѣйствиетa на подсѣдимия, било показанията на свидѣтеля, г-да защитниците гледатъ — кога субективно, кога обективно, въ зависимостъ отъ ползата на подсѣдимия. Така напримѣръ, стане ли дума за обвинението на подсѣдимия, искатъ да знаятъ за самоличността на свидѣтеля, който говори противъ него и да се ползватъ отъ нѣкои данни или обстоятелства, които съпровожда тази личностъ. Но нито г-нъ Помяновъ, нито нѣкой другъ отъ защитниците сж съгласни, щото и ний да вземемъ нѣкакви данни за обвинението отъ самоличността на подсѣдимия. Азъ мисля, че трѣбва да бждемъ послѣдователни, и ако се интересуваме отъ нѣщо, то да се интересуваме всички и за всѣкога, билъ той подсѣдимъ или свидѣтель. Когато хвана защитата да говори, до колко свидѣтелскитѣ показания на Пенкова изобличаватъ Александра Карагюлева въ участие на заговоръ противъ живота на Министра Стамболова, каза, че не може подсѣдимия да се обвинява въ това прѣстѣпление, защото въ обвинителния актъ се прѣдвижда 55 членъ, а този членъ казвалъ, че се наказватъ ония лица, които подбуждатъ гражданитѣ къмъ възстание и пр., а Карагюлевъ не е възбуждалъ никого. Азъ сега ще прѣскоча този членъ, защото ще говоря по него по-послѣ и ще докажа, че защитата неправилно го тълкува. Ще пристѣпимъ до пояснението на единъ доста важенъ въпросъ. Важенъ за това, защото по него станаха силни дебати. Азъ говорихъ по него, а сега ще възразя, защото защитата му даде криво тълкувание, за да може да се разбира въ полза на подсѣдимитѣ. Касае се до доброто разбиране на членъ 2 отъ закона за прѣстѣпнитѣ дѣяния противъ особата на Негово Царско Височество Княза. Въ този законъ има една неяснотъ, която можемъ да си я обяснимъ съ помощта на единъ другъ законъ. Ето тази неяснотъ: „за извършване на приготвителни дѣйствия, съ цѣль за лишаванне отъ животъ Негово Царско Височество Князътъ, но неиспѣлнени по причини независящи отъ виновнитѣ, послѣднитѣ се наказватъ съ